

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 70/13
V Luxembourg, 4. junija 2013

Sodba v zadevi C-300/11
ZZ proti Secretary of State for the Home Department

Zainteresirana oseba mora biti obveščena o bistvu obrazložitve odločbe o zavrnitvi vstopa na ozemlje države članice

Vendar lahko država članica v strogo nujnem obsegu zavrne, da se zainteresirano osebo obvesti o razlogih, katerih razkritje lahko ogrozi državno varnost

Državljeni držav članic lahko vstopijo na ozemlje drugih držav članic in pod nekaterimi pogoji na njem bivajo. Kljub temu jim lahko država članica zavrne to pravico zaradi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja.

V Združenem kraljestvu se upravne odločbe o zavrnitvi vstopa na nacionalno ozemlje lahko izpodbijajo pred Special Immigration Appeals Commission (posebna pritožbena komisija za priseljevanje, v nadaljevanju: SIAC). V postopku pred SIAC niti oseba, ki izpodbija tako odločbo, niti njeni odvetniki nimajo dostopa do informacij, na katerih temelji odločba, če bi bilo njihovo razkritje v nasprotju s splošnim interesom. Vendar se v takem primeru za zastopanje interesov zadevne osebe pred SIAC imenuje poseben odvetnik, ki ima dostop do teh informacij. Kljub temu poseben odvetnik ne sme komunicirati z zainteresirano osebo o vprašanih, povezanih s postopkom, od trenutka, ko so mu bili sporočeni elementi, katerih razkritju Secretary of State, britanski organ, pristojen za to področje, ugovarja. Lahko pa od SIAC zahteva navodila, ki tako komunikacijo dovoljujejo.

ZZ ima dvojno državljanstvo, in sicer francosko in alžirsko. Od leta 1990 je poročen z britansko državljanko, s katero ima osem otrok. ZZ je od leta 1990 do leta 2005 zakonito prebival v Združenem kraljestvu. Kljub temu je Secretary of State avgusta 2005, potem ko je ZZ zapustil Združeno kraljestvo, preklical njegovo pravico do bivanja z obrazložitvijo, da njegova navzočnost ni v splošnem interesu. Septembra 2006 je ZZ pripotoval v Združeno kraljestvo, kjer je isti organ izdal odločbo o zavrnitvi vstopa.

ZZ je zoper odločbo o zavrnitvi vstopa vložil pritožbo pri SIAC. Med tem postopkom se je s svojima posebnima odvetnikoma lahko posvetoval le glede dokazov, ki so bili javni.

SIAC je pritožbo zavrnila ter izdala tako imenovano „zaupno“ sodbo, ki jo je izčrpno obrazložila, in tako imenovano „javno“ sodbo, ki je vsebovala skrajšano obrazložitev, pri čemer je bila ZZ sporočena le slednja. Iz „javne sodbe“ je razvidno, da je SIAC iz razlogov, navedenih v „zaupni sodbi“, prepričana, da je bil ZZ vpleten v dejavnosti mreže Groupe islamique armée (GIA) in njene dejavnosti v letih 1995 in 1996.

ZZ je zoper sodbo SIAC vložil pritožbo pri Court of Appeal (England & Wales) (višje sodišče, Združeno kraljestvo), ki Sodišče sprašuje, v kakšnem obsegu mora SIAC zainteresirano osebo obvestiti o razlogih javne varnosti, na katerih temelji odločba o zavrnitvi vstopa.

Sodišče je v današnji sodbi najprej poudarilo, da mora biti v skladu z Direktivo 2004/38¹ zadevna oseba o odločbi o zavrnitvi vstopa obveščena pisno, in sicer na takšen način, da lahko razume

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EECB (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

njeno vsebino in učinke, ki jih ima na njo. Poleg tega mora biti zadevna oseba natančno in v celoti obveščena o razlogih javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja, na katerih temelji taka odločba, razen če je to v nasprotju z interesi državne varnosti.

V tek okoliščinah je Sodišče poudarilo, da morajo države članice vzpostaviti učinkovit sodni nadzor nad utemeljenostjo odločbe o zavrnitvi vstopa, in razlogov v zvezi z državno varnostjo, ki se uveljavljajo zato, da se zainteresirano osebo ne obvesti o razlogih, na katerih ta odločba temelji. Tako mora sodišče, ki preverja zakonitost odločbe o zavrnitvi vstopa, imeti možnost, da se seznani z vsemi razlogi in dokazi, na katerih temelji ta odločba. Poleg tega mora biti sodišču naloženo, da preveri, ali razlogi, ki se nanašajo na državno varnost, nasprotujejo razkritju teh razlogov in dokazov.

V zvezi s tem je Sodišče poudarilo, da mora pristojni nacionalni organ predložiti dokaz, da bi bila državna varnost dejansko ogrožena, če bi bila zainteresirana oseba natančno in celovito obveščena o razlogih. Zato **ni domneve o obstoju in utemeljenosti razlogov, ki jih nacionalni organ uveljavlja zato, da bi se zavrnilo njihovo razkritje.**

Če v teh okoliščinah sodišče ugotovi, da državna varnost ne nasprotuje temu, da se razlogi, na katerih temelji odločba o zavrnitvi vstopa, sporočijo natančno in celovito, da pristojnemu nacionalnemu organu možnost, da zainteresirano osebo obvesti o manjkajočih razlogih in dokazih. **Če pa ta organ tega obvestila ne dovoli, preuči sodišče zakonitost take odločbe le na podlagi sporočenih razlogov in dokazov.**

Če pa se izkaže, da državna varnost dejansko nasprotuje temu, da se zainteresirano osebo obvesti o teh razlogih, je treba sodni nadzor nad zakonitostjo odločbe o zavrnitvi vstopa izvesti po postopku, v katerem se ustrezno pretehta zahteve, ki izhajajo iz državne varnosti, in zahteve, ki izhajajo iz pravice do učinkovitega sodnega varstva, **pri čemer je treba morebitne posege v izvajanje te pravice omejiti na nujno potrebne.**

Ta postopek mora zagotoviti, da se čim bolj spoštuje načelo kontradiktornosti, zato da se zainteresirani osebi omogoči, da izpodbija razloge, na katerih temelji zadevna odločba, in predloži stališča glede dokazov v zvezi z njo ter tako učinkovito uveljavlja razloge obrambe. Predvsem je **pomembno, da se zainteresirano osebo obvesti o bistvu razlogov, na katerih temelji odločba o zavrnitvi vstopa, saj potrebna zaščita državne varnosti ne more imeti za posledico, da se ji odreče pravica do izjave, in se povzroči, da njena pravica do pritožbe postane neučinkovita.**

Sodišče je poudarilo tudi, da tehtanje pravice do učinkovitega sodnega varstva in nujnosti zagotoviti varnost zadevne države članice **ne velja enako za dokaze** za utemeljitev razlogov, ki se predložijo pristojnemu nacionalnemu sodišču. V nekaterih primerih lahko razkritje teh dokazov namreč neposredno in specifično ogrozi državno varnost, saj lahko ogrozi življenje, zdravje ali svobodo oseb ali razkrije posebne preiskovalne metode, ki jih uporabljajo nacionalni varnostni organi, in tako resno ogrozi ali prepreči prihodnje izpolnjevanje nalog teh organov.

Nazadnje je Sodišče poudarilo, da mora sodišče Združenega kraljestva po eni strani poskrbeti za to, da se zainteresirano osebo o bistvu razlogov, ki so podlaga za sporno odločbo, obvesti na način, ki ustrezno upošteva nujno zaupnost teh dokazov, in po drugi strani v skladu z nacionalnim pravom sprejeti potrebne ukrepe v primeru kršitve te obveznosti obvestitve.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793